

ŽIVOTNÉ ROLE BOŽIEHO DIEŤAŤA

Rodinná katechéza 201-2021 (790)

www.inky.sk

týždeň po 12. 9. 2021

... alebo o tom, čo je dobro a čo zlo a ako sú naše dve úlohy ako deti Boha vlastne len jednou.

BOŽIE SLOVO:

(1 Kor 9, 19-22)

Čítanie z prvého listu sv. apoštola Pavla Korinťanom: *Hoci som slobodný voči všetkým, stal som sa sluhom všetkých, aby som čím viacerých získal.* ²⁰ *Pre Židov som sa stal akoby Židom, aby som získal Židov. Pre tých, čo sú pod zákonom, bol som akoby pod zákonom - hoci sám som nebol pod zákonom -, aby som získal tých, čo boli pod zákonom.* ²¹ *Pre tých, čo boli bez zákona, bol som akoby bez zákona - hoci bez Božieho zákona som nebol, ale bol som pod Kristovým zákonom -, aby som získal tých, čo boli bez zákona.* ²² *Pre slabých som sa stal slabým, aby som získal slabých. Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som zachránil aspoň niektorých.* Počuli sme Božie slovo!

KATECHÉZKA

(porov. www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 308, 392, 671, 492, 663)

Počuli ste už napríklad o *tímových roliach*? Alebo *životných roliach*? Najskôr hej. Nie je to nakoniec nič tajomné. Napríklad väčšina z nás hráme v živote niekoľko rolí: v *manželstve* sme manželmi. Voči *deťom* rodičom. Voči ich deťom *starými rodičmi*. Voči *súrodencom* sme súrodenci. V *zamestnaní* sme zamestnanci, ak študujeme, v *škole* sme študenti a v *dobrovoľnom hasičskom zbore* sme hoci aj strojníkmi alebo vedieme útok prúdnícou.

Teraz sme sa ale stali niečím novým. Stali sme sa *deťmi Boha*. Aké role na nás čakajú v rámci tejto novej identity, ktorú sme od Boha prijali? V zásade sú to tieto – a neprekvapuje nás, že v zásade ku každej z nich už stihol súčasný pápež František napísať jednu „príručku“, cez ktorú nás Duch vyučuje, ako sa týchto rolí zhostiť a ako ich žiť:

1) VOČI SEBE: DETI BOHA. Toto je naša identita. Za toto sa považujeme. Takto na seba pozeráme. Kedysi dávno sme si ju spísal, pamätáme sa ešte? Možno. Pripomeňme si ju: *Volám sa M. a bol som vybratý(á) stať sa v Kristovi Bohom. Som Boží syn (dcéra). Sám Boh je môj Otec. Ja som Jeho dedič. Ježiš Kristus je môj súrodenec, Ženich a brat. Nebo je môj domov a moja vlasť, tam som presťahovaný a srdcom tam už žijem. Cirkev je moja rodina. Tu, na zemi, som cudzinec na služobnej ceste, mám tu pre môjho Otca ešte vykonať nejaké práce na Jeho Kráľovstve. Hneď, ako ich dokončím, vrátim sa domov, do Neba. Už sa teším!* Pápež František sa tejto našej identity poveroval v apoštolskej exhortácii *Gaudete et exsultate* o povahe svätosti a neskôr aj v exhortácii *Christus vivit*, určenej hlavne mladým ľuďom, ale inšpiratívnej aj pre nás – chceme sa predsa naučiť byť deťmi Boha, mladými duchom v Duchu Svätom!

2) VOČI SVETU: AKO OTEC / MATKA. Tak to hovorí Ježiš, keď vraví o svete a dokonca o nepriateľoch, ktorých vo svete máme: *„Milujte svojich nepriateľov, dobre robte, požičiavajte a nič za to nečakajte! Tak bude vaša odmena veľká a budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým.* ³⁶ *Buďte milosrdní, ako je milosrdný váš Otec“* (Lk 6, 35-36). Ježiš sám napodobňuje Otca – sám hovorí: *„Kto vidí mňa, vidí Otca“* (Jn 14, 9) a táto Jeho podoba s Otcem sa prejavuje v otcovskej starostlivosti o rodinu svojich učeníkov – v modlitbe vydáva počet svojmu Otcovi v Nebi a hovorí: *„Kým som bol s nimi, ja som ich zachovával v tvojom mene, ktoré si mi dal. Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil, iba syn zatratenia, aby sa splnilo Písmo“* (Jn 17, 12) – ale aj voči všetkým ostatným ľuďom, keď vraví: *„Ja som dobrý pastier. Dobrý pastier položí svoj život za ovce“* (Jn 10, 11) – a tak aj urobil. Teraz je rad na nás, Písmo nás znova, tak ako Ježiš, pozýva: *„napodobňujte Boha ako milované deti“* (Ef 5, 1)! Ako inak môžeme napodobniť Otca všetkých ľudí v Nebi, než sa stať otcami a matkami sveta na Jeho podobu? Táto naša otcovská / materská starostlivosť voči svetu má hneď tri rozmery:

- Učíme sa byť SPOLUSTVORITELIA STVORITEĽA voči všetkému stvorenému svetu. Sv. Izák Sýrsky v 7. storočí píše: *„Čo je to dobrotivé srdce? Srdce, ktoré planie pre celé stvorenie, pre ľudské bytosti, pre vtákov a zvieratá a démonov, pre každého tvora. Kto má takéto srdce, nemôže vidieť či privolať na myseľ žiadne stvorenie bez toho, aby sa jeho oči naplnili slzami obrovského súcitu, ktorý mu rozodiera srdce... preto sa takýto človek nikdy neprestáva modliť ani za zvieratá.“* O takýchto skutočných deťoch Boha hovorí Písmo, že *„stvorenie túžobne očakáva, že sa zjavia Boží synovia. Lebo stvorenie bolo podrobené márnosti - nie z vlastnej vôle, ale z vôle toho, ktorý ho podrobil a dal mu nádej, že aj samo stvorenie bude vyslobodené z otroctva skazy, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí“* (Rim 8, 19-21). Pápež František nám napísal návod, ako na to, vo svojej encyklike *Laudato si* – a my spolu s ním vidíme pred očami prinajmenšom sv. Františka z Assisi ako možno najznámejší vzor Božieho synovstva vo vzťahu k stvorenému svetu.

- Učíme sa byť SPOLUDOBRODINCOVIA DOBRODINCU voči ľudstvu a všetkým ľuďom bez rozdielu. Nie nadarmo naša civilizácia so svojou starostlivosťou o slabých, chudobných a trpiacich a tak si vážiaca sociálnu spravodlivosť, charitu a pomoc, vznikla ako ovocie kresťanov, žijúcich pred nami! Pápež František nám aj k tomuto rozmeru napodobňovania Boha napísal návod a tipy ako na to vo svojej encyklike o všeobecnom ľudskom bratstve *Fratelli tutti*. Ale nekončíme iba pri tom, aby sme len v rámci tohto viditeľného sveta boli materský a otcovský voči ostatným ľuďom a starostliví o ich pozemský život a pozemské blaho!

- Preto učíme sa byť aj SPOLUSPÁSITELMI SPASITEĽA, ako nám to v úvode o sebe prezradil aj Pavol, keď sa vyznal: *„Pre všetkých som sa stal všetkým, aby som zachránil aspoň niektorých.“*

Prijímame účasť na Ježišom spasiteľskom diele tým, že prijímame poslanie apoštolátu, ohlasovateľov Evanjelia a pomocníkov vyslaných ku všetkým ľuďom, aby sme im pomohli Krista spoznať, prijať a stať sa tak spolu s nami účastníkmi Božieho Kráľovstva! A aj tu nám pápež dáva do ruky návod a tipy ako na to, exhortáciu *Evangeliu gaudium* (ktorou sa pridáva k staršej učebnici pápeža Pavla VI., *Evangeliu nuntiandi*).

3) VOČI CIRKVI: BRATIA A SESTRY, SÚRODENCI. Toto je posledná veľká rola, ktorú ako deti Boha máme, rola *členov Božej Rodiny*, Božej domácnosti. Učíme sa byť navzájom súrodencami, učiť sa tomu, čo vraví Písmo: *„Milujte sa navzájom bratskou láskou, predbiehajte sa vzájomne v úctivosti“* (Rim 12, 10), *„nech nik nehľadá vlastné záujmy, ale záujmy iného“* (1 Kor 10, 24), *„podriaďujte sa jedni druhým v bázni pred Kristom“* (Ef 5, 21), *„neste si vzájomne bremená“* (Gal 6, 2), *„radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom“* (2 Kor 13, 11), *„zmyšľajte rovnako, rovnako milujte, buďte jedna duša a jedna myseľ“* (Flp 2, 2) a pod. Aj tejto oblasti sa pápež František dotkol v už spomenutej exhortácii *Gaudete et exsultate*.

Toto sú teda štyri role, štyri veľké oblasti, v ktorých ako deti Boha študujeme a rastieme a ktoré sú zmyslom a cieľom nášho života: SYN / DCÉRA Boha, OTEC / MATKA voči svetu, BART / SESTRA v Rodine Cirkvi. Všetky sa raz završia v tej poslednej: NEVESTA a MANŽELKA Baránkova – ale to už je mystika a Nebo samo!

UVAŽUJEME:

< Pozhovárajte sa o týchto rolách – rozmeroch nášho synovstva v Rodine Boha! Skúste spoločne vykresliť v každej z týchto oblastí taký ideálny, dokonalý obraz, ako by v praxi vyzeral človek, ktorý tak žije. Čo nám umožňuje – z toho, čo sme si rozoberali v minulých lekciami – takto žiť a konať? Porovnajte sa s týmto ideálom. Ako na tom sme? Čo nám ešte prekáža? Ako to odstrániť? Ako si v tom môžeme navzájom pomôcť? >